

LBRIS

We know
books

Ai citit?

🐾 CASĂ NOUĂ PENTRU PIP

🐾 CASĂ NOUĂ PENTRU LUNA

Descoperă și:

🐾 CASĂ NOUĂ PENTRU FLUFFY

🐾 CASĂ NOUĂ PENTRU TILLY

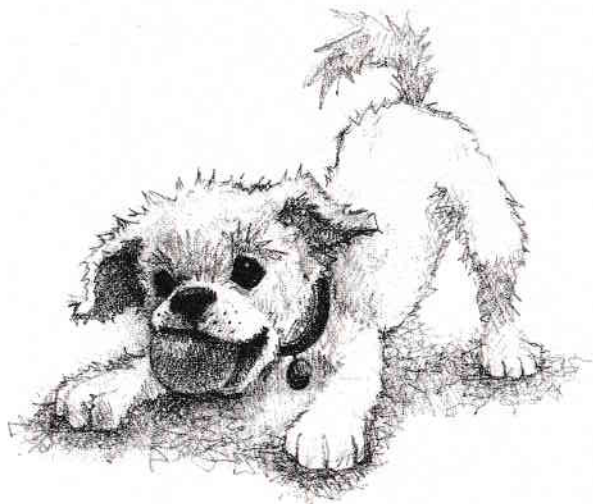
LINDA CHAPMAN

Ilustrații

Sophy Williams

Traducere din limba engleză de
Ana Dragomirescu

LITERA
București

Capitolul 1

– S-a întors mama cu câinii!

Grace sări jos de pe băncuța aflată sub fereastra bucătăriei, unde stătuse la pândă, și alergă spre ușă.

– Așteaptă-mă! zise Jack și se luă după ea.

Grace și Jack Taylor îndrăgeau atât de mult animalele, încât înființaseră o asociație de adopție pentru animale numită „Un cămin pentru totdeauna“, cu sediul în șopronul din spațioasa lor grădină. Ori de câte ori pisici sau căței nedorți aveau nevoie de un nou adăpost, frații gemeni, în vârstă de 9 ani, îi luau în grijă. Copiii se ocupau de ei până când reușeau să le găsească un cămin permanent, la pachet cu stăpânul perfect.

Pentru moment, Grace și Jack nu adăposteau niciun animal de dat spre adopție, așa că își ajutau mama. Ea conducea Top Dog, o asociație care oferea servicii de cazare și îngrijire zilnică pentru căței și care își desfășura activitatea în casa în stil victorian a familiei. În locuința gemenilor era mereu agitație. Pe lângă clienții mamei, care veneau și plecau, cei doi micuți aveau o soră mai mare,

Amelia, în vârstă de 13 ani, și un frate și mai mare, Ollie, de 17 ani. În casă se afla și Tiny, metisul ciobănesc german al familiei, pe care, de obicei, îl găseai dormind întins pe podeaua bucătăriei.

Grace îi făcu mamei sale cu mâna tocmai când aceasta parca mașina de transportat căței pe aleea din fața casei. Duba era vopsită astfel încât să arate ca un câine adevărat. A avea

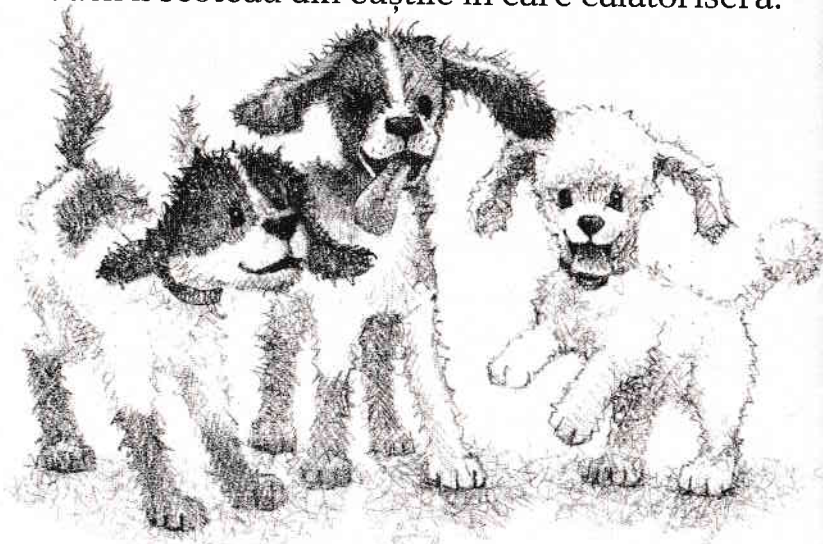

pete albe și negre, iar pe caroserie erau lipite un nas, două urechi și o coadă lungă, ce se încolăcea peste ușile din spate. Grace și Jack erau înnebuniți după ea!

– Salutare, gemenilor! spuse mama, care fusese plecată să-i aducă pe cățeeii care urmau să-și petreacă ziua cu ea.

– Duba pentru cățeei parcă latră, chicoti Grace când mama ei deschise ușa din spate, iar câinii se puseră pe hămăit.

În ziua aceea erau trei la număr și dădeau entuziasmați din coadă în vreme ce Grace și Jack îi scoteau din cuștile în care călătoriseră.

– Poftim! le zise mama, întinzându-le le-sele. Puteți să-i scoateți la o scurtă plimbare până mă duc eu să văd ce fac câinii din pensiune.

Lui Jack îi intră în ochi părul negru când se aplecă să-i mângâie pe cei doi cockeri spaniel, Meg și Jess. Grace, al cărei păr lung era castaniu și ondulat, se ocupa de pudelul Lolly.

– Plimbare plăcută! le ură mama și porni, cu părul prins în coadă fluturând vesel, spre clădirea cea nouă, din cărămidă roșie, de la celălalt capăt al curții înSORITE, vizavi de locuința familiei. Acolo se aflau biroul ei și țarcurile câinilor.

– E distractiv s-o ajutăm pe mama, dar mi-aș dori să avem un animal pe care să-l îngrijim noi și să-l dăm spre adopție, spuse Jack, ieșind pe stradă împreună cu Grace și cei trei cățeei.

Fata dădu din cap în semn de încuviințare.

– A trecut deja o lună de când am adăpostit ultima oară un animal. Zâmbi, gândindu-se la cea mai recentă adopție de succes a lor. O luaseră în grijă pe Olive, o cățelușă ogar timidă, și îi găsiseră un cămin alături de un cuplu de pensionari care adorau plimbările lungi. Olive era foarte fericită în noua ei locuință.

Mai aveau puțin până să ajungă în parc, când Jack se opri din mers.

– Ascultă!

Ham! Ham! Un cățel lătra într-o grădină din apropiere. Ham! Ham! Ham!

– După voce, e un pui, zise Jack și se luă după lătrăturile ascuțite, până ajunseră la colțul unei case. Grădina avea un gard de cărămidă, cu zăbrele de lemn deasupra. Jack se ridică pe vârfuri și privi prin ochiurile împleturii. Da, e pui, și încă unul foarte drăgălaș. Uite, Grace!

Sora lui veni în grabă și își lipi nasul de gard.

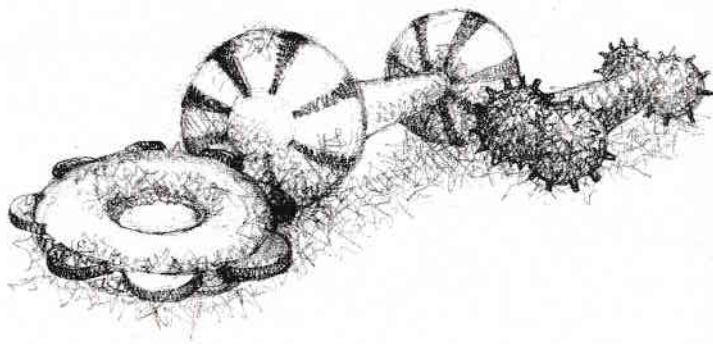
– Vaaai!

În grădină se afla un cățeluș din rasa coccapoo, cu blănița crem, pufoasă și cârlionțată, cu urechile aurii, pleoștite, având nasul și ochii negri ca tăciunele. Micuțul zgâria zidul cu lăbuțele din față, dorindu-și cu disperare să se cațere peste gard și să li se alăture celor doi copii.

– Cred că se simte singur, zise Jack.

Grace se încruntă. În iarbă zăceau împrăștiate câteva jucării, mult prea mari și prea dure pentru un cățeluș așa de mic.

– Nu are apă, își dădu ea seama. Crezi că stăpânul a uitat de el? O să bat la ușa din față.

– N-avem voie să batem la ușile străinilor, îi aminti Jack.

– Dar nici nu-l putem abandona aici, fără apă. Poate că stăpânul l-a uitat afară. Trebuie să batem la ușă! hotărî fata.

Cu cei trei căței după ei, Grace și Jack alergară la ușa casei și ciocăniră. Nu se întâmplă nimic. Încă auzeau scâncetele cățelușului. Grace începu să bată nerăbdătoare din picior. Era pe cale să ciocănească din nou, când auzi pași în interiorul casei și o femeie înaltă, care vorbea la telefonul mobil, le deschise ușa. Se uită nedumerită la Grace și Jack.

– Te sun eu mai târziu, spuse ea, încheind apelul. Vă pot ajuta cu ceva? îi întrebă pe gemeni.

Grace făcu ochii mari când văzu mizeria din casă. Podeaua holului era acoperită cu firmituri de biscuiți, bucățele de țesături și un fel de umplutură albă, udă learcă. De-a lungul coridorului se înșirau urmele unor labe de cățel.

– E vorba despre cățelușul dumneavoastră, răspuse Grace, încercând să nu se holbeze

